

ACTIVITATS

TESIS

ENTREVISTES

AVENÇOS

A FONTS

FILOLOGIA

Kennington, Eric. Gassed and Wounded, 1917. Imperial War Museum. <http://www.iwmprints.org.uk/>

TESIS

Una revisió de Josep Palau i Fabre, dramaturg

L'escriptor Jordi Coca, a través de la seva tesi doctoral realitzada a la UAB, ens descobreix un nou Josep Palau i Fabre dramaturg més enllà del que l'*Obra Literària Completa* de l'autor ens permetia conèixer. La tesi inclou textos inèdits de Palau que ens el presenten com a un precursor del teatre de l'absurd entre altres revelacions que permeten reinterpretar-lo.

[+]

A FONTS

La malaltia de l'amor en la medicina medieval

L'amor no correspost ha estat una font de patiment estudiada al llarg de la història i, fins i tot, considerat una malaltia. Sebastià Giral, professor de Filologia Llatina de la UAB, tradueix el primer tractat de la història que tracta monogràficament sobre la malaltia de la passió amorosa, escrit per Arnau de Vilanova, un metge reputat de reis i papes, al segle XIII.

[+]

TESIS

Els neologismes en llengua xinesa

Xina, Hong Kong i Taiwan comparteixen bàsicament la mateixa cultura i llengua xineses, però cada un d'aquests tres llocs ha experimentat diferents transformacions socioculturals durant els dos últims segles. Aquesta investigació de la UAB, tesi doctoral de Wu Chia-hua, inclou l'estudi dels neologismes en aquestes tres regions durant els segles XX i XXI.

[+]

A FONTS

El món obscur i la música en els mites andins

La música té en les principals tradicions un valor iniciàtic: connecta amb allò obscur, amb l'ocult, i dóna veu a allò que està en silenci. Les històries de la música apareixen sovint en els mites musicals presents en totes les tradicions. Una investigació de la UAB compara algunes històries de la tradició occidental amb les històries mítiques andines.

[+]

02/2012 - El trauma del veterà de guerra en la literatura anglesa

L'empremta de la Primera Guerra Mundial es palesa en la literatura anglesa amb la figura recurrent del retorn del soldat greument traumatitzat, incapaç de superar l'horror de la guerra. Prenent com a punt de partida la teoria del trauma i la figura del soldat traumatitzat, Cristina Pividori, investigadora del Departament de Filologia Anglesa i de Germanística, suggereix que la novel·la de Rebecca West, *The Return of the Soldier* (1918), a diferència de les seves contemporànies, no només explora el trauma de guerra com a expressió de la pulsio de mort de Freud sinó com a part d'una particular experiència de supervivència.

Referències

"Eros and Thanatos Revisited: The Poetics of Trauma in Rebecca West's *The Return of the Soldier*" ATLANTIS. 32.2 (December 2010): 89-104 <http://www.atlantisjournal.org/ARCHIVE/32.2/2010Pividori.pdf>

El trop del retorn del soldat és una presència recurrent i controvertida en la literatura anglesa de la Gran Guerra. El soldat ferit físicament i mentalment, el veterà com a víctima incapaç de superar el trauma de l'experiència viscuda, apareix com el recordatori visual més emblemàtic de la Primera Guerra Mundial, una guerra que es revela precisament com una ferida infligida a la humanitat. Narrada per Jenny, la cosina del protagonista, *The Return of the Soldier* explora l'impacte de la guerra a la vida de Chris Baldry, un oficial de l'exèrcit anglès que torna a casa víctima d'una amnèsia devastadora que l'ha fet oblidar els últims quinze anys de la seva vida - un matrimoni infeliç i la mort del seu fill - però que ha deixat intacta la memòria de la seva joventut a Monkey Island i de la Margaret, el seu primer amor. Encara que West reproduceix alguns dels patrons i fórmules argumentals en la representació del soldat com a víctima que són característics de la literatura de la Gran Guerra, particularment en relació amb la repetició compulsiva dels malsons de la guerra i les vicissituds en la representació de la fugacitat de la mort, l'escriptora va un pas més enllà i suggereix la recerca de la supervivència més enllà del trauma.

Felman, Laub i Caruth han reformulat les idees de Freud, argumentant que així com el trauma produeix un canvi de paradigma violent, una ruptura entre la vida i la mort, també obre un nou potencial per a la percepció, la comprensió i l'esperança. D'aquesta manera, és possible interpretar l'anàlisi de Freud de la compulsió repetitiva com una nova relació entre consciència i vida. En la trobada traumàtica amb la mort, la vida mateixa exposa el que la consciència no pot aprehendre. Com que no pot resoldre el passat, el soldat de West es submergeix en l'acte incomprensible de sobreviure que consisteix en repetir el que no va aconseguir discernir de la seva trobada amb la mort. Com afirma Caruth, "el testimoniatge de la pròpia supervivència - el despertar que constitueix la vida - no només consisteix en la repetició incomprensible del passat sinó en la incomprensibilitat d'un futur que encara no posseeix." Amb timidesa i desconfiança, la novel·la de West mira cap al futur, però el problema que enfronta l'escriptora és com fer que Chris doni testimoniatge d'un passat que encara és incapaç de recordar conscientment. Per a això, recorre a Margaret i a aquest passat ideal que uneix a Chris amb la vida. El desig s'usa com a marc per a la reparació, i el retrobament amb l'amor perdut es converteix en element essencial perquè el soldat pugui donar testimoni del trauma patit. No seria exagerat afirmar que Chris Baldry sobreviu perquè hi ha una persona - Margaret - que justifica la seva tornada a la vida. S'emfatitza el rol actiu de Margaret com a companya-interlocutora i la funció del testimoniatge com l'única manera d'accedir a la veritat. Lluny de jugar el paper passiu tradicional d'infermera o mare assignat a les dones durant la Gran Guerra, Margaret es col·loca en la situació singular de testimoni - i protagonista - del dolor de Chris. La història traumàtica de Chris comença amb el testimoniatge d'una absència, d'un esdeveniment que encara no ha arribat a existir. Per a Margaret, llavors, és una crida a convertir-se en el full en blanc en el qual el fet s'escriurà per primera vegada, a experimentar el trauma en si mateixa.

En el context de la literatura de la Gran Guerra, la novel·la de West es pot llegir com una alineació de testimonis ja que el trauma es converteix en evidència construïda amb l'ajuda de testimoni, interlocutor i narrador. Tot i la dificultat per accedir a una realitat que sembla existir abans o més enllà de la representació, el text, ja sigui directament o indirectament, intenta construir la veritat a partir de la interacció de tres nivells de testimonis. Margaret, d'una banda, escolta la història del soldat i torna a viure el trauma fins i tot abans que Jenny el narri. Jenny, al seu torn, s'acosta a l'experiència mateixa per allunyar-se, amb la certesa que hi ha una veritat a la qual s'ha d'arribar, però amb la consciència que les paraules no són prou fiables o adequades per verbalitzar-la. Les veus del soldat, de Margaret i de Jenny, la narradora, es teixeixen en un intent per recuperar el passat. A través d'aquesta interacció dialògica, el text sorgeix com a testimoniatge i acte de supervivència i intenta respondre a una crisi de representació que resulta de la situació traumàtica mateixa.

Meninsky, Bernard. *Victoria Station, District Railway*, 1918. Imperial War Museum.
<http://www.iwmprints.org.uk/>

Cristina Pividori
Departament de Filologia Anglesa i de Germanística
MariaCristina.Pividori@uab.es

☐ **Obtenir en PDF**

Si tens propostes: premsa.ciencia@uab.es

E-mail per rebre el nostre butlletí

Enviar